

JOSEP ROVIROSA OLIVÉ, secretari general de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient de tramitació ordinària núm. 16/2026 els membres del Consell de la Informació de Catalunya van adoptar per unanimitat en reunió ordinària de data 20 d'octubre de 2026 el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

Expedient núm. 16/2026

ASSUMPTE: Escrit de queixa presentat pel Departament de Comunicació de Fills de la Sagrada Família, Jesús, Maria i Josep (escoles Manyanet) per considerar que durant el procés d'elaboració i emissió del documental "La fugida – Veritats ocultes" emès per TV3 s'han produït actuacions contràries als principis bàsics de la bona praxi periodística i al dret a una informació contextualitzada, contrastada i respectuosa amb les fonts participants per part del periodista Guillem Sánchez i de la productora responsable del documental. Concreten la queixa en: Manca de transparència i vulneració del dret al contrast informatiu i incompliment dels compromisos adquirits amb la font participant.

ANTECEDENTS

"La [fugida – Veritats ocultes](#)" és una sèrie documental de tres capítols emès per TV3, que denuncia els abusos a menors i la impunitat que reben alguns agressors per part de les institucions religioses. En el tercer capítol "[La germanetat](#)" que es va emetre el 24 de març de 2026 és on participa el portaveu institucional de les escoles Manyanet. Segons l'escrit de queixa "*Durant tot el procés de preparació i enregistrament, se'ns va traslladar reiteradament que qualsevol referència a la nostra organització estaria vinculada exclusivament al cas de l'informàtic del Manyanet Sant Andreu.... en cap moment ni el periodista ni la productora van formular preguntes relatives a l'Òscar del Manyanet Les Corts, malgrat que posteriorment aquest cas apareix de manera destacada dins del relat del documental*".

Consideren especialment greu que el documental arribi a afirmar literalment que "*amb organitzacions com la nostra és impossible que famílies com les de l'Òscar trobin les respostes que necessiten*", doncs atribueixen implícitament a la organització una actitud d'ocultació o manca de col·laboració, sense haver ofert prèviament l'oportunitat de respondre sobre aquesta qüestió concreta, ni el dia de la gravació ni en una trucada posterior" que es va produir a iniciativa del Portaveu de Pare Manyanet per aclarir aspectes relatius a indicis de casos d'abusos. Aquesta conversa telefònica també va ser gravada i

en part incorporada al documental.

Consideren que aquesta manera de procedir construeix un relat acusatori o insinuator sense haver contrastat adequadament la informació amb la part afectada ni haver-li donat oportunitat real de resposta sobre els fets objecte de la insinuació.

El segon punt de la queixa fa referència a l'incompliment d'un acord entre la productora i escoles Manyanet per *"Tenir una còpia sense editar de tota la intervenció del portaveu, aquesta còpia serà entregada en format àudio original íntegre"* . Segons les escoles Manyanet la productora es nega a facilitar-los el contingut de la conversa telefònica complementària destinada a ampliar i contextualitzar determinades informacions. Consideren especialment preocupant aquesta negativa perquè entenen que el contingut d'aquesta conversa podria aportar contextos i explicacions que no van ser incorporats al muntatge final del documental i que podrien qüestionar o matisar l'enfocament narratiu escollit.

Per tot l'exposat, sol·liciten al Consell de la Informació de Catalunya que valori aquestes actuacions des del punt de vista dels principis deontològics del periodisme i determini si s'han vulnerat drets bàsics relacionats amb:

- el contrast informatiu,
- el tractament honest i contextualitzat de les fonts,
- la no manipulació narrativa dels testimonis,
- el compliment dels compromisos adquirits amb les persones o institucions participants.

AL·LEGACIONS

La productora ha aportat còpia de l'acord entre les parts i dues gravacions íntegres de l'entrevista al portaveu de Escoles Manyanet, una en el set i la segona referent a la trucada telefònica a petició del portaveu. Encara que les escoles Pare Manyanet a la queixa només qüestionen el periodista i la productora pel documental que va emetre TV3, és important tenir en compte que ja havien mantingut contactes tant a Catalunya Ràdio i al Periódico; per això es considera important conèixer aquests fets previs que assenyala el periodista en les seves al·legacions:

"El 23 d'abril de 2021 vaig publicar a El Periódico una notícia que revelava el maltractament rebut per part d'un informàtic del col·legi Pare Manyanet de Sant Andreu després que avisés als Mossos en trobar 39 gígues de pornografia infantil a l'ordinador del mossèn Joaquim Calvet. Aquest maltractament de l'escola a l'informàtic, que li va provocar greus seqüeles, va acabar en una causa judicial que actualment es troba pendent de judici. La fiscalia acusa al llavors director de l'escola, i al llavors compliance officer, A. Ruiz, per delictes d'assetjament laboral, coaccions i obstrucció a la justícia. Els dos acusats,

presumptament, havien amenaçat l'informàtic amb presentar-li una querella per revelació de secrets, li havien fet creure que la comunitat de l'escola estava dolguda amb ell i l'havien fet responsable que la seva denúncia acabés afectant negativament a la preinscripció escolar.

Per elaborar la notícia (<https://www.elperiodico.com/es/sucesos/20210423/colegio-castigainformatico-denunciar-hallazgo-11674827>) que va destapar aquest cas, vaig parlar abans de la seva publicació amb el portaveu de l'orde, el compliance officer Antonio Ruiz. Durant aquesta conversa el senyor Ruiz va dirigir-se a mi amb crits, to amenaçador i va arribar a insinuar-me que el porno infantil que hi havia a l'ordinador del mossèn Joaquim Calvet podia haver-lo posat allà el mateix informàtic. Hauré de declarar en el judici del cas de l'informàtic per aquests fets i, en concret, per aquesta conversa.

La interlocució amb el senyor Ruiz, que exercia de portaveu del Pare Manyanet, es va tallar després d'aquests fets. Posteriorment va ser nomenat el senyor Borja Arriaga com a nou portaveu. Jo vaig saber ho el dia de la gravació del programa a Catalunya Radio al qual fa referència en la seva queixa al CIC. El vaig conèixer just abans d'entrar a l'estudi amb l'E.C. per gravar la segona part d'una secció dedicada als casos de la Kira i l'Óscar, dos alumnes del Pare Manyanet que van suïcidar-se: la Kira mentre estava escolaritzada al centre de Sant Andreu i l'Óscar després de graduar-se.

En la primera part ja gravada abans de la intervenció del senyor Borja Arriaga s'havien tractat els citats casos de la Kira i de l'Óscar i també el cas de l'informàtic i el d'un exalumne del col·legi del Pare Manyanet de Begues que va patir abusos sexuals en aquest centre. Al senyor Borja Arriaga se li va preguntar sobre els casos de la Kira, de l'Óscar i del cas de l'informàtic del Pare Manyanet. Però no se li va fer cap pregunta sobre el cas de Begues perquè els altres tres temes van ser més centrals i es van 'menjar' tot l'espai.

Quan s'emet aquest espai, el senyor Borja Arriaga em contacta per WhatsApp i em trasllada el seu malestar perquè ell no ha pogut fer cap al·lusió al cas del col·legi de Begues. Fins aquí, sobre el precedent de Catalunya Ràdio, el que diu el senyor Borja Arriaga és veritat. Però es un relat dels fets molt parcial. El senyor Borja Arriaga omet tot el que passa després de la seva participació a Catalunya Ràdio i que, crec, demostra que no va existir "manca de transparència i vulneració del dret al contrast informatiu".

25 gener 2024

Després que s'emeti la peça de Catalunya Ràdio (disponible a través del link <https://www.3cat.cat/3cat/cas-manyanet-bullying-fins-alsuicidi/audio/1195927>), es produeix el contacte del senyor Borja Arriaga per WhatsApp i jo el truco. Durant aquesta conversa per fer-me saber que ell hagués volgut valorar també el cas del abusos a Begues jo li ofereixo una solució a través de El Periódico –el mitjà a on

treball, amb Catalunya Ràdio hi havia només un vincle de col·laboració—. A més, també li facilito el contacte de la víctima de Begues, en Miguel, a qui animo a parlar amb el senyor Borja Arriaga.

Durant els dies següents, la comunicació amb el senyor Borja Arriaga es va mantenir per Whatsapps i a través de trucades perquè pogués fer arribar al Periódico el posicionament de la seva congregació en relació als abusos patits per en Miguel a Begues. És més, se li va enviar per WhatsApp el text que apareixeria a la notícia abans que es publicués i se li va enviar també la captura de la notícia un cop publicada.

Quan el senyor Borja Arriaga, en la seva queixa presentada al CIC, fa al·lusió a aquest precedent de Catalunya Ràdio costa d'entendre que ometi tot el que es va fer amb posterioritat per poder vetllar, precisament, pel seu dret al contrast informatiu.

Novembre 2024 inici Producció de 'La Fugida. Veritats Ocultes'.

En aquest apartat, responem conjuntament en Guillem Sánchez i en Josep Morell, responsable de la productora Ottokar. Ara ja entrem a valorar els fets que tenen lloc durant la producció de la sèrie documental 'La Fugida. Veritats Ocultes' (3Cat, Ottokar i El Periódico, 2026).

Aquesta sèrie es produeix a partir de novembre de 2024 com a continuació del llarg documental 'La Fugida' (3Cat, Ottokar i Prensas Ibéricas). És una segona part, de tres capítols, que se centra en l'encobriment dels abusos sexuals en col·legis religiosos de Catalunya per part de les ordes. En concret es tracten casos silenciats a centres de l'Escola Pia, als Maristes i també al Pare Manyanet.

Pel que fa al Pare Manyanet, única orde que ha presentat una queixa per aquesta sèrie, es tracten els casos de l'informàtic de Sant Andreu, del que se n'ha parlat abans i que acabarà en un judici, i també el de la família de l'Óscar, que creu que el seu fill es va suïcidar perquè va patir abusos sexuals mentre va estar escolaritzat al centre de Les Corts. D'entrada, però, la producció de la sèrie només volia tractar el cas de l'informàtic. No el de l'Óscar.

A principis de maig de 2025, contactem amb el senyor Borja Arriaga per demanar una entrevista amb algun dels responsables de l'orde per entrevistar-lo pels fets del cas de l'informàtic al 2021. La resposta del senyor Borja Arriaga és que vol aparèixer ell com a portaveu. Se li fa notar que no té sentit que doni la cara ell per uns fets que no va viure perquè encara no havia estat nomenat i que l'interès del documental és poder contrastar la versió de l'informàtic amb els altres implicats. El senyor Borja Arriaga veta aquesta possibilitat i subratlla que només podrem comptar amb ell. Després de valorar-ho, l'equip accepta la seva entrevista.

9 de maig 2025 entrevista Borja Arriaga

El senyor Borja Arriaga, però, posa condicions a la seva entrevista: no li podrem preguntar en cap cas sobre el paper del compliance officer Antonio Ruiz, la persona que va amenaçar amb una querella de 5 anys de presó a l'informàtic, i també exigeix tenir una còpia de tot el brut sencer de la conversa. Cap dels altres entrevistats en la sèrie ha posat condicions semblants. Per tant, l'equip de 'La Fugida. Veritats Ocultes' és conscient que acceptar-les suposa un greuge comparatiu cap a la resta de participants. Tot i així, s'accepten les condicions del senyor Borja Arriaga i l'entrevista es fa el 9 de maig de 2025. Adjuntem brut d'aquesta entrevista, que també té el senyor Borja Arriaga. El dia de l'entrevista, el senyor Borja Arriaga i la productora Ottokar van signar un document mitjançant el qual la producció es comprometia a lliurar al senyor Borja Arriaga una còpia íntegra, en format d'àudio, de la seva entrevista. Aquest compromís es va complir íntegrament el mateix dia de l'emissió del documental dins del programa Sense Ficció, el 24 de març de 2026, mitjançant l'enviament d'un enllaç de WeTransfer al seu correu electrònic professional a les 23.42 hores.

Com es pot escoltar en aquest brut de l'entrevista, al senyor Borja Arriaga se li pregunta en diverses ocasions sobre si els responsables del Pare Manyanet tenen o no indicis que el mossèn Joaquim Calvet, un pedòfil condemnat que ha estat durant dècades en contacte amb milers d'alumnes, ha pogut abusar d'algun d'aquests menors. Ell respon que no en totes les ocasions.

Un mes més tard, a 'El Periódico' descobrim que hi ha una causa judicial oberta contra el Joaquim Calvet per abusar d'una menor autista de 8 anys al 2016. Al saber-ho, i abans de publicar la notícia al diari, truquem al senyor Borja Arriaga per avisar-lo i per recordar-li que a l'entrevista per 'La Fugida. Veritats Ocultes' ell havia negat tenir cap indicati de possibles abusos de Joaquim Calvet. Ell, durant aquest conversa telefònica, admet haver mentit: la institució del Pare Manyanet, al contrari del que ha manifestat a l'entrevista, ja estava al corrent de la denúncia per abusos sexuals contra Joaquim Calvet i, per tant, sí tenien indicis evidents que aquest mossèn, que va ser professor en diverses escoles de l'orde i que era un pedòfil condemnat gràcies a l'informàtic, podia haver abusat de menors. A continuació s'adjunta una captura a on, a pesar de la gravetat dels fets, s'aprecia que, de nou, es respecta el seu "dret al contrast informatiu" i, inclús, se li envia abans de la publicació en el diari el fragment a on sortirà la versió del Pare Manyanet sobre uns fets que pretenien amagar.

L'equip de 'La Fugida. Veritats Ocultes' es reuneix després de constatar que el senyor Borja Arriaga ens ha mentit a l'entrevista per valorar la petició que ens ha traslladat aquest portaveu en ser descobert. El senyor Borja Arriaga demana que no surti aquesta part de la seva entrevista o repetir de nou l'entrevista. L'equip de producció, amb representants del programa 'Sense Ficció', de la productora Ottokar i d'El Periódico, descarta eliminar

aquesta part. Es considera que una sèrie documental que vol destapar com les ordes religioses encobreixen abusos no pot tapar aquests fets. I es valora seriosament si cal o no entrevistar-lo de nou. Finalment, per atendre la petició del senyor Borja Arriaga, s'opta per fer una trucada telefònica. Adjuntem captura a on el senyor Borja Arriaga accepta fer-ho així.

A la seva queixa al CIC, el senyor Borja Arriaga descriu els motius pels quals es produeix aquesta trucada així: "Posteriorment, i per circumstàncies sobrevingudes que no existien en el moment de formalitzar els acords previs, es va produir també una conversa telefònica complementària destinada a ampliar i contextualitzar determinades informacions". La realitat, per tant, no es com l'exposa a la queixa al CIC: la trucada es fa perquè el senyor Borja Arriaga vol sortir després que s'hagi descobert que mentia en l'entrevista anterior. El senyor Borja Arriaga sol·licita així mateix que se li lliuri una còpia també del brut d'aquesta trucada, que dura uns 17 minuts. L'equip de direcció de la sèrie es nega. Ja es va acceptar donar-li el brut de l'entrevista, atorgant-li així un tracte de favor que no havien tingut els altres participants, que, a més, i a diferència d'ell, no havien posat ni vetos ni condicions.

Sobre l'abast de l'acord signat entre les parts

Cal deixar constància que l'acord signat per les parts feia referència exclusivament a la primera entrevista, i en cap cas a una segona entrevista, que ni estava prevista ni era objecte de l'acord en el moment de la seva signatura. Concretament, la clàusula primera estableix que la "Segona Part" (el senyor Borja Arriaga) tindrà dret a "una còpia sense editar de tota la intervenció de la Segona Part", la qual "serà entregada en format àudio original íntegre". També convé deixar constància que totes les decisions relatives a aquesta qüestió es van adoptar de manera conjunta entre 3Cat (Departament de Documentals), Ottokar i Prensa Ibérica, i no de manera unilateral per cap de les parts. En aquest sentit, cal explicar també que el senyor Borja Arriaga va sol·licitar poder disposar dels enregistraments d'àudio abans de l'emissió del documental. Després de valorar-ho conjuntament, les tres parts implicades van acordar que el brut de la seva entrevista,

l'únic que se li ha fet arribar, no es facilitaria abans de l'emissió, sinó un cop aquesta hagués tingut lloc. Per tant, la nostra negativa es referia únicament a la petició d'obtenir els enregistraments abans de la seva difusió pública. Com s'ha explicat més amunt, el brut de l'entrevista del 9 de maig sí se li envia el dia de l'emissió del documental a 3Cat.

Posteriorment, el 27 de març, el senyor Borja Arriaga va formular per correu electrònic una segona petició, aquesta vegada relativa a la gravació de la trucada. A partir d'aquell moment es va iniciar un intercanvi de correus que s'ha prolongat durant diversos mesos, en el qual se li explica reiteradament que el compromís derivat del document signat

afectava únicament a la primera entrevista. La segona entrevista no estava prevista quan es va formalitzar aquell acord i, en conseqüència, no quedava sotmesa a les obligacions que s'hi establien.

15 juliol 2025

L'entrevista al pare de l'Oscar

Sobre el fet que no es comunicués al senyor Borja Arriaga que el documental també abordaria el cas de l'Óscar, l'explicació és la següent: com s'ha dit abans, aquesta sèrie, d'entrada, no volia

tractar aquest cas. I a l'entrevista que se li fa al senyor Borja Arriaga el 9 de maig no se li pregunta pel cas de l'Óscar perquè no s'abordarà. Però quan El Periódico fa públic que el mossèn Joaquim

Calvet ha estat denunciat per una família del Pare Manyanet Sant Andreu per abusar sexualment de la seva filla autista, el pare de l'Óscar surt públicament a dir que el seu fill va coincidir amb Joaquim Calvet al centre de Les Corts i afirma que té sospites que també va abusar de l'Óscar.

És llavors quan es proposa al pare de l'Óscar participar en el documental. A continuació, s'inclou una captura de la conversa de WhatsApp amb el pare de l'Óscar, a on se'l cita per començar a valorar una possible entrevista amb ell per al documental. La data mostra que això va ser el 25 de juny de 2025, un mes i mig després de l'entrevista amb el senyor Borja Arriaga.

A la vista de la cronologia dels fets, entenem que en cap cas s'ha vist vulnerat el seu dret a contrastar els fets. A l'entrevista no se li pregunta perquè quan es grava el cas de l'Óscar no forma part del documental. I la trucada és perquè el senyor Borja Arriaga aclareixi per què va dir que no tenien indicis dels abusos del mossèn Joaquim Calvet. A més, quan es produeix la trucada amb el senyor Borja Arriaga, el senyor José María García, pare de l'Óscar, ja ha dit públicament que sospita que el mossèn Joaquim Calvet hauria abusat del seu fill. El portaveu, si volia "matisar" si tenien o no indicis que Calvet podia haver abusat dels seus alumnes tenia al seu abast llavors valorar el cas de l'Óscar que ja era públic. Però, en canvi, i per segon cop, quan li preguntem si ara sí que admet que hi ha indicis torna a dir que no. Si no valora com un indicatiu que el pare de l'Óscar digui públicament que el seu fill va patir abusos de Joaquim Calvet, per nosaltres hi ha poc més a preguntar. Adjuntem el brut sencer de la gravació de la trucada per ús exclusiu del CIC.

En aquesta trucada, com es pot escoltar, se li pregunta al senyor Borja Arriaga altre cop sobre com pot ser que Joaquim Calvet continuï vivint al recinte del Pare Manyanet Les Corts, a on també hi ha l'escola. El senyor Borja Arriaga nega que Calvet visqui a Les Corts, i diu que no li consta a on viu i afegeix que, encara que ho sabés, tampoc ho diria. Sobre

aquesta qüestió, cal recordar que, tant el Síndic de Greuges com el Departament d'Ensenyament, han confirmat posteriorment que Calvet sí que viu en aquest recinte escolar de Les Corts. Ambdues institucions han expressat la seva preocupació pel fet que Calvet resideixi al mateix espai que un col·legi.

Davant la negativa del portaveu del Pare Manyanet a admetre que Joaquim Calvet viu emparat per l'orde –al costat de menors– o d'acceptar que sí que tenen indicis –cap prova però sí indicis que és el que se li ha preguntat reiteradament– que el mateix mossèn abusés de menors, la veu en off de la sèrie afirma el següent:

“Siguin o no pederastes, les congregacions emparen els seus germans, i amb aquesta cuirassa és impossible que famílies com la de l'Òscar trobin les respostes que necessiten”. És una reflexió que no va dirigida només al Pare Manyanet sinó que pretén tancar tots els casos que s'han explicat fins llavors, perquè ens trobem al final del tercer capítol que clou la sèrie. Aquest capítol es pot veure al següent enllaç:

<https://www.3cat.cat/3cat/t1xc3-la-germandat/video/6393365>

Per tant, tal com es pot comprovar, tampoc és cert que el documental digui “amb organitzacions com la nostra és impossible que famílies com les de l'Òscar trobin les respostes que necessiten”, tal com se'ns acusa a la queixa del CIC.

Per la seva banda la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en el seu escrit d'al·legacions destaca:

La fugida. Veritats ocultes, com a treball d'investigació perllongat va evolucionar a mesura que, durant el procés d'elaboració, apareixien nous fets, testimonis i elements informatius rellevants susceptibles de ser incorporats al documental. En el moment en què es va realitzar l'entrevista al portaveu dels Fills de la Sagrada Família, el cas de l'Òscar no formava part dels continguts previstos per al documental. El primer contacte amb el pare de L'Òscar es produeix el 25 de juny de 2025 un mes i mig després de l'entrevista a amb el portaveu de les escoles Pare Manyanet (9 de maig de 2025).

La CCMA entén que l'aparició de nous elements durant el desenvolupament d'una investigació periodística pot comportar legítimament l'ampliació del seu abast inicial, sempre que aquests siguin sotmesos als corresponents processos de verificació i contrast.

No es va privar a les escoles Manyanet de contrastar la informació doncs el seu portaveu institucional va ser entrevistat en relació amb els fets que en aquell moment formaven part de la investigació. Amb posterioritat, davant l'aparició de nous elements informatius, es va produir una nova conversa on es van abordar qüestions substancials per a la investigació, com els indicis sobre possibles abusos atribuïts a Joaquim Calvet i altres circumstàncies

relacionades amb la congregació. La posició expressada pel portaveu va formar part del material periodístic disponible per a l'elaboració del documental. Es va complir amb el deure de contrastar la informació que havia estat verificada amb diligència i es va donar la possibilitat d'exposar a l'escola Manyanet la seva posició.

La CCMA no aprecia elements que permetin concloure que les manifestacions del portaveu de la congregació fossin presentades de manera que alteressin substancialment el sentit o que la posició de la institució quedés exclosa del relat periodístic.

Argumenta que l'elaboració d'un documental d'investigació comporta necessàriament un procés de selecció, ordenació i edició del material obtingut. Aquesta selecció forma part de l'exercici ordinari del criteri periodístic i editorial i no comporta l'obligació d'incorporar íntegrament les entrevistes realitzades ni totes les manifestacions efectuades per cadascuna de les fonts.

De la documentació examinada no es desprenen elements que permetin concloure que l'edició del material atribuït al portaveu manifestacions diferents de les efectuades o en desnaturalitzés substancialment el sentit.

No s'aprecien elements que indiquin que el tractament narratiu del testimoni s'hagi alterat o desnaturalitzat. També diuen que la incorporació posterior de nous fets i testimonis al documental respon a l'evolució de la investigació

Finalment no aprecien elements que permetin establir que la discrepància sobre els compromisos adquirits amb la font participant hagi comportat una alteració de les manifestacions del portaveu ni una limitació de la possibilitat de la congregació d'exposar la seva posició o una manca de contrast de les informacions substancials incorporades al documental.

PONÈNCIA

El Criteri 1 del Codi diu *“El professional del periodisme està compromès amb la recerca de la veritat i, consegüentment, té l'obligació d'acostar-se a la realitat dels esdeveniments amb la màxima fidelitat possible. I té el deure de fer front a la mentida, a la desinformació i a la negació de les evidències científiques”*. Les gravacions completes aportades per la productora evidencien que el portaveu de la institució no va dir la veritat ni en la primera ni en la segona gravació i davant d'aquest fet el periodista no pot restar indiferent a risc de no complir amb un deure deontològic. El portaveu de les escoles Manyanet, en la segona gravació reconeix que el fet d'haver faltat a la veritat en la primera intervenció li suposava un problema de consciència que va compartir amb el seu superior. En aquesta segona

intervenció torna a faltar a la veritat quan manifesta desconèixer on residia en Joaquim Calvet i no admetre que hi ha indicis de que poden haver existit abusos sexuals.

Tampoc s'ha vulnerat el criteri 2 del Codi, doncs si bé és cert que s'ha produït un descrèdit de la institució, aquest és degut a la naturalesa dels fets que es relaten però no perquè s'hagin utilitzat expressions injurioses ni difós dades imprecises o sense base suficient. En Joaquim Calvet va ser condemnat i en el curs de la elaboració del documental s'ha iniciat la instrucció per possibles abusos sexuals. Els fets que es relaten són certs i el procés d'investigació, rigorós.

El periodista es va posar en contacte prèviament amb els afectats per donar-los l'oportunitat de resposta. De les gravacions existents i dels talls utilitzats en el documental se'n desprèn que en tot moment es va mantenir un tracte cordial i respectuós, i no es distorsionen ni es manipulen per donar una impressió errònia. Es podrien haver utilitzat talls de la conversa que haurien qüestionat més la veracitat de les afirmacions fetes pel portaveu de l'escola Manyanet i sobretot qüestionat al seu superior que a la segona conversa queda clar que el va induir a mentir. Davant de la sol·licitud del portaveu del Manyanet, el periodista s'hi va posar novament en contacte per donar-li l'oportunitat de matisar la seva primera intervenció, amb el que complia amb allò que assenyala el Criteri 2 i 3 del Codi.

Sobre l'acord previ, no queda acreditat que existís un acord per limitar la conversa exclusivament al suposat cas del professional informàtic del Manyanet Sant Andreu. Existeixen tres compromisos en l'acord signat per les dues parts el 8 de maig de 2005:

El primer és tenir *“una còpia sense editar de tota la intervenció del portaveu de escola Manyanet entregada en format àudio original íntegre”*. L'entrega prèvia del material gravat de la intervenció en el set es va realitzar el mateix temps que l'emissió. Existeix una controvèrsia de si la segona gravació del àudio de la trucada telefònica no prevista en un principi també hauria d'haver estat entregada. Però tal com es justifica a les al·legacions de la productora les segones gravacions no estaven previstes, per tant, tampoc estava previst entregar-les.

El segon compromís és que en el documental aparegués la condemna expressa de l'escola a la possessió de material pedòfil o qualsevol altre vulneració dels drets de les persones i molt especialment dels menors. Aquesta condemna surt però es desvirtua per la ocultació de la veritat i algunes contradiccions del portaveu.

El tercer és no parlar del Sr. A. Ruiz, portaveu de l'escola de Sant Andreu, compromís que es va respectar, doncs no apareix cap referència a ell en tot el documental.

Vist tot l'anterior, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

ACORD:

No s'ha vulnerat cap criteri del Codi deontològic, ni de manera específica els criteris 1 i 2. No s'han utilitzat expressions injurioses ni s'han difós dades imprecises. La investigació realitzada ha estat curosa i respectuosa. El possible dany o descrèdit a entitats públiques o privades que s'hagi pogut produir és conseqüència de la naturalesa dels fets que es relaten, tots ells certs i contrastats. S'ha tingut una cura especial en informacions que afectaven persones vulnerables. El suïcidi que es relata no s'atribueix exclusivament als més que probables abusos rebuts, però sí que resulta entenedor que aquests són causa d'un trauma que més endavant va contribuir a una personalitat atormentada i culpabilitzada que pot haver portat a la ideació suïcida.

El periodista i la productora van respectar el criteri 3 del Codi (Rectificar les informacions incorrectes). El periodista va atendre amb diligència la demanda realitzada pel portaveu de l'escola Manyanet donant l'oportunitat de rectificar la seva primera intervenció i malgrat que en la segona conversa telefònica el portaveu del pare Manyanet reconeix haver mentit, el periodista no va posar aquest tall en el documental, minorant el seu possible descrèdit i el del seu superior que l'havia induït a mentir.

Finalment, es va respectar el criteri 6 (Conciliar els drets individuals amb el dret del públic a saber). El periodisme d'investigació no pot estar limitat a la voluntat de les persones o institucions investigades. Els acords signats sobre les intervencions gravades es refereixen exclusivament a aquestes intervencions no sobre el conjunt del documental.

I per que així consti s'estén la present certificació, amb el vistiplau del president, a Barcelona en data 21 d'octubre de 2026. Certifico.

Vistiplau

Josep Carles Rius
President

Josep Rovirosa
Secretari General